

til at ønske, at en Afdeling vilde tage, naar der var Tale om at afskedige en saadan Mand. Jeg tror, det vilde have været ret heldigt i dette Tilfælde, om vedkommende Afdeling havde ladet ham tjene den næste Maaned ud, hvorved han vilde have opnaaet at have tjent de 4 Dage, der manglede i de 20 Nar i hans faste Tjenestetid. Jeg veed nok, at det er efter Regnskabsbestemmelser, at noget Saadant sker, men Formerne kunne i saadanne Tilfælde let blive noget for haarde for vedkommende Enkeltmand. Det har ingenlunde været Mindretallets Mening, at vi vilde, at der skulde gives Tillæg til alle Pensioner, det har kun været vor Mening, at der til saadanne lave Pensioner, som de, hvorom der her er Tale, skulde gives nogen Forhøielse. Vi ønske endog, at der i de enkelte Tilfælde maatte gaa en Undersøgelse forud, som kunde bevise, at der var Trang tilstede, førend man gav sig til at hjælpe dem. Jeg skal ikke sige videre hertil, jeg tror at h. ve sagt Tilstrækkeligt. Vi have kun villet lægge en Interesse for disse Folk for Dagen, og naar Flertallet ikke har deltaget i disse Indstillinger, kan jeg ikke tilbageholde den Formening, at denne Optraeden fra Flertallets Side ikke staar i det rette Forhold til de humane Bestræbelser i den Retning, som Flertallet ellers stræber efter at lægge for Dagen. Jeg skal iøvrigt ikke bebrejde Flertallet dets Opfattelse, den kan jo i Almindelighed taget være ligesaa berettiget som Opfattelsen fra den anden Side.

Formanden: Maa jeg erindre om, at der ikke foreligger nogen Indstilling med Hensyn til Andragendet fra Overfergent Schobius (Dinesen: Det var ogsaa kun eksempelvis, jeg nævnte ham!). Jeg gjør denne Bemærkning, for at ikke andre Talere deraf skulde tage Anledning til at komme ind paa denne Sag.

Tauber: Som det af Betænkningen vil ses, er der et Mindretal i Udvalget, der ikke har kunnet tiltræde Forslaget om Henvisning af Andragenderne angaaende Roesukkerfabrikken „Lolland“. Den ærede Ordfører har fremsat forskellige Bemærkninger om denne Sag, som maa forekomme noget overraskende efter de Beslutninger, der for 2 Nar siden bleve tagne, og som Thinget den Gang var enig i. De bleve enstemmig indstillede af Loldudvalget, som havde underkastet denne Sag en meget omhyggelig Drøftelse og Prøvelse, og der fremkom ikke fra Thingets Side nogen som helst Indsigelse imod dem, saaledes at de bleve enstemmig vedtagne. Nu rejser man Tvivl om, for det Første, hvorvidt det overhovedet har været principmæssig rigtigt at beskaffe Roesukkerfabrikationen paa samme Maade og i samme Forhold, som Indførslen af Sukker er beskattet, og for det Andet, hvorvidt de Beregninger, som den Gang bleve lagte til Grund, have været rigtige. Med Hensyn til det første Punkt, hvorvidt det over-

hovedet er principmæssig rigtigt at beskaffe Roesukkerindustrien i samme Forhold som Sukker fra Udlandet, skal jeg ganske simpelt gjøre opmærksom paa, at der, hvis der ikke var nogen Indførselsstod paa Sukker, ikke vilde kunne være Tale om nogen Afgift af Roesukker. Det er kun og har kun været Hensigten med Roesukkerafgiften at forhindre, at indenlandske Fabrikker tilvende sig en Del af den Skat, som Staten af finansielle Hensyn har lagt paa denne Forbrugsgegenstand. Hvorvidt det overhovedet er rigtigt at paalægge denne og andre Forbrugsgegenstande en saadan Skat, er et andet Spørgsmaal; men saalænge man har en saadan Skat og vil beholde den, maa man sørge for; at private Folk ikke tilvende sig Fordelen ved den. Det er denne Betragtning, der ligger til Grund for Afgiften paa Roesukker, og det er altsaa et ganske simpelt Regnestykke, der er at gjøre. Man har kun ligefrem at spørge, hvormeget Sukker der kommer ud af Sukkerroerne, og dette Sukker skal da beskattes paa samme Maade og i samme Forhold, som det indførte Sukker. Man siger nu, at de Beregninger, der i den Anledning ere anstillede, maaste ere urigtige; det paastaas ikke bestemt, men der reises adskillig Tvivl derom, og saadanne Tvivl ere selvfølgelig ogsaa komne mig for Dre. Det er ikke nogetsomhelst Spørgsmaal af den Natur, hvorved forskellige Interesser staa paa Spil, uden at der fra de Interesseredes Side reises meget interessant Tvivl om de anstillede Beregningers Rigtighed, men fra Loldudvalget kender jeg og alle de, der have været Medlemmer af dette Udvalg, saa tilstrækkeligt Værdien af saadanne Indsigelser, at man bliver mistænkelig ligesoverfor dem og yderst varksom i saa Henseende. Derfor undrer det mig, at den ærede Ordfører for Finantsubvalgets Flertal og overhovedet dette ærede Flertal uden nogen nærmere Prøvelse har kunnet fremsætte den Art Tvivl, som her ere fremsatte. (Ordføreren: Det ærede Medlem er jo selv med dertil). Nei, paa ingen Maade, den ærede Ordfører sagde vel før, at Mindretallet var med dertil, men dette er ikke Tilfældet; jeg er ikke med til at fremsætte den Art Tvivl, og der foreligger Intet som helst, som gjør det besøjet, at saadanne Tvivl kunne fremkomme. Det kan naturligtvis ikke bestrides, at forfattede Erfaringer kunne fremfalde andre Resultater end de, man hidtil har havt at gaa ud fra; men der foreligger endnu Intet — det til-

Rettelse.

Sp. 4544, S. 14 f. o.: „Udvalget har gjort Indstillinger“ læs: „Udvalget ikke har gjort Indstillinger“.